

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 491, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 4, Charles Mingus, deel 14 en laatst. Langston Hughes, 1902-1967, was dichter, auteur, scriptwriter, kwam op tijdens de Harlem Renaissance van de jaren twintig, hoorde bij de New Negro Movement en was de enige van al die schrijvers en dichters die binding met jazz had: al in 1926, vijf jaar nadat hij voor het eerst naar Harlem-New York kwam, verscheen zijn bundel 'The Weary Blues'. Zijn jazz-belangstelling is altijd gebleven, hij publiceerde ook over jazz, in 1955 werd van hem een speciaal kinderboek over jazz uitgegeven, 'The first book of jazz'. Logisch dat Langston Hughes in de jaren vijftig, toen jazz & poetry in zwang kwam, meedeed, in 1958 maakte hij voor de plaat een van de meest memorabele en blijvende bijdrage aan de beweging door op 17 en 18 maart voor MGM in NYC een LP te maken, 'Weary Blues', met bij de eerste session wat oudere musici, bij de tweede de Charles Mingus Jazz Workshop, voor die gelegenheid vanwege Mingus' contracten elders, het Horace Parlan Quintet genoemd. Trompettist Clarence Shaw had griep, het kwintet bestond uit Jimmy Knepper-trombone, Shafi Hadi-tenorsaxofoon, Horace Parlan-piano, Charles Mingus-bas, Kenny Dennis-drums, die om mij onbekende redenen Dannie Richmond verving. Mingus schreef wat muziek, er werd veel geïmproviseerd, er zijn vooral zeer fraaie bas-partijen, de afsluiting is een Mingus-compositie zonder Hughes, en er zit een première bij. De drie eerste gedichten: The Stranger, Midnight Stroll, en Backstage. Dan volgt de 'Dream Montage', met Weird Nightmare, Double G-train en tenslotte voor het eerst gespeeld, Mingus' "Wednesday night prayer meeting" dat in latere bewerkingen en versies ook bekend werd als "Better get it in your soul" en "Better get hit in your soul". De instrumentale afsluiting is Mingus' "Jump Monk" - voor Thelonious. Langston Hughes.

inmiddels
ook op
CD her-
uitgebracht,

plaat 1

Langston Hughes with the Horace Parlan Quintet:

2/2 - 17:54 - Verve VSP 36	The stranger	(all: Langston
	Midnight stroll	Hughes/
	Backstage	Charles
Dream montage:	Weird nightmare	Mingus)
	Double G train	
	Wednesday night prayer meeting	
	Jump Monk	(Charles Mingus)

De dichter Langston Hughes met de Charles Mingus Jazz Workshop onder de naam Horace Parlan Quintet voor MGM in NYC, 18 maart 1958. Jimmy Knepper-trombone, Shafi Hadi-tenorsaxofoon, Horace Parlan-piano, Charles Mingus-bas, Kenny Dennis-drums. Afsluiting van hoofdstuk 4, Charles Mingus, voor het tijdvak 1953-1958 in deze NOS Jazzgeschiedenis. Edoch - als echte afluiting een inhaalmanoeuvre omdat ik achter ^{af} iets tegenkwam dat op zijn minst curieus is, bovendien is er tijd voor. De nu komende vier stukken ~~kunt~~^{kunt} u plaatsen in hoofdstuk 479, Mingus deel 2, dat 23 maart werd uitgezonden. Ze horen tussen de Paul Bley-session van 30 november 1953, en de Thad Jones-session van 11 augustus 1954. Het gaat om de eerste session onder eigen naam van saxofonist/componist en later producer Teo Macero, die 5 december 1953 ~~deze~~^{deze} session deed voor het Mingus platenmerk Debut. Mingus deed natuurlijk zelf mee, maar er is een tweede bassist, Louis Labella. Macero speelt tenorsaxofoon, de drummer is Ed Shaughnessy. Maar dan, de verrassing - luistert u maar, naar om te beginnen "Teo".

- plaat 2 Teo Macero a/h Orchestra: Teo (Teo Macero)
2/1 - 2:11 - American Cleve AMCL 1002
"Teo" - en die accordeonist heet ~~00000000000000~~. Een ballad:
"I'll reme^mber April". Lenny Dejay
- zelfde Teo Macero a/h Orchestra: I'll remember April (Raye, DePaul)
2/2 - 2:59 - idem
"I'll reme^mber April". Hierna een zeer langzame variatie op een schema dat door de titel verraden wordt: "How low the Earth".
- zelfde Teo Macero a/h Orchestra: How low the Earth (Teo Macero)
2/3 - 3:23 - idem
"How low the Earth", kortom "How high the moon", maar dan anders. Tenslotte Macero's "Mitzy".
- zelfde Teo Macero a/h Orchestra: Mitzy (Teo Macero)
2/4 - 1:49 - idem
"Mitzy", Teo Macero and his Orchestra voor Debut in NYC, 5 december 1953. Teo Macero-tenorsaxofoon, Lenny Dejay-accordeon, Charles Mingus en Louis Labella-bas, Ed Shaughnessy-drums.
- En dat is dan echt het slot van hoofdstuk 4, volgende week nummer 5: Gerry Mulligan. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 491, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 112 057
33:20

mont. 12.05.90